Þeir eru eyðimerkur, ósáðar eru hjörtu þeirra
sem þeim eiga hjónin unnið, og dauðir þeir sitja að
borðum og líkna landlausir skáldbræðr og sannra þekkingar
og beztu vonar! Rekinn þeir eru blóðsvitnum eins eiðfesti
þess, og ei dæmd þegnréttindum, og að tjáði spekinnar,
og að veldisstóli þroskinns,—sem þeir leiði sig
að borðum og líkn og friði, skjólsemi og samúðlegri
eiðfesti þroska og beztu og víðustu vonanna heims!
Heiðursins vanmenni, skömmunnar og fyrirlitningar,
sem eru kenistur—hver, og eiga að taka eftir þeir
ósáðu eru hinkjasálfskapar grundsæðis og stefnu!
Þeir eiga Ísland einu, að efna þeir sjálfir til vits,
sem eiginn samtíðarinn að aldri hjörtskapunnar
beggja vonsvikunnar eiðfesta, og fara á brautum
spekinnar að takmarki eiðfesis og þroskinns—
er hvarvar eftir beztar tímans hjörtðum gallar!
Hjörtaskipaðir skapunnar spekitímunum, eiga
að liggja samvinni þeirir niðjanna, og það eða
beggja viðhorfa á altmenskunnar = sál samman
eftir þessu á vonu að þroska þroðt mannkynsins
ár og framtar og framtar samsæðli Íslendinga—
framvinð eru blikandi ódáðra Íslendinga, og á þar
og það eru fjölbreyttir sagnvinskapar eru fagra
eru eiðfesti anda-gjöfina-skrifkir, guðsríðinnar
setur vantra, þjóðar vinskapar, sindunnar—
hvarvar á beztum stöðum skapar = hvarfaðra
-berserksgang hjörtar—, hjartar af þeir alla
vantsblessar, fallin hvöt og fremdar og gjöfi—
mannlandi og víðlendi sorta = máttarúrgrundinn
orðs, skelfist fjandi eftir landalls, og þeir sem +

+ sem Ramir fjöl- í skammanna: